Posłuchaj

()

Lekcja 7

Czytanie Ewangelii świętej według św. Mateusza
Mt 2:1-12
Gdy się narodził Jezus w Betlejem Judzkim za dni króla Heroda: oto przybyli Mędrcy ze Wschodu do Jerozolimy mówiąc: „Gdzie jest on Król żydowski, który się narodził?” Albowiem ujrzeliśmy gwiazdę Jego na wschodzie i przybyliśmy pokłonić się Jemu». A usłyszawszy to król Herod zatrwożył się i cała Jerozolima z nim. I zebrawszy wszystkich przedniejszych kapłanów i nauczycieli ludu, dowiadywał się od nich, gdzie się miał Chrystus narodzić. A oni mu rzekli: «W Betlejem judzkim; bo tak jest napisane przez Proroka: I ty Betlejem, ziemio judzka, żadną miarą nie jesteś najmniejsze między książętami judzkimi, albowiem z ciebie wynijdzie wódz, który by rządził ludem moim izraelskim». Wtedy Herod, wezwawszy potajemnie Mędrców, dokładnie dowiedział się od nich o czasie gwiazdy, która im się ukazała. A odsyłając ich do Betlejem, rzekł: «Idźcie, a

wywiadujcie się pilnie o Dzieciątku, a gdy znajdziecie, oznajmijcie mi, abym i ja przybywszy pokłonił się Jemu». Oni tedy po wysłuchaniu króla ruszyli w drogę. A oto gwiazda, którą byli widzieli na wschodzie, wyprzedzała ich, aż zatrzymała się nad miejscem, gdzie było Dziecię. A ujrzawszy gwiazdę uradowali się radością bardzo wielką. I wszedłszy w dom znaleźli dziecię z Maryją, Matką Jego tu się przyklęka i upadłszy, pokłonili się Jemu. A otworzywszy skarby swe, ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę. A otrzymawszy odpowiedź we śnie, aby nie wracali do Heroda, inną drogą powrócili do krainy swojej.

Homilia świętego Grzegorza, Papieża
Homilia 10. na Ewangelię
Jako to, najdrożsi bracia, słyszeliście z czytania Ewangelii: skoro narodził się Król Niebios – król ziemski się zaniepokoił, gdyż zawsze ziemska wielkość się przeraża, gdy niebiańska wzniosłość się okaże. Musimy jednak zrozumieć, dlaczego gdy Odkupiciel się urodził, Anioł w Judei ukazał się pasterzom, a dla oddania Panu czci Mędrców ze Wschodu nie przyprowadził Anioł, lecz gwiazda? Dlatego, iż Żydom, jako korzystającym z rozumu, stworzenie rozumne, to jest Anioł, winno było ogłaszać Pana. Poganie zaś, ponieważ nie umieli korzystać z rozumu, znakami są przyprowadzeni do poznania Pana, nie głosem. Dlatego też mówi Paweł: Proroctwa są dane dla wiernych, a nie dla pogan, znaki zaś dla pogan, a nie dla wiernych, ponieważ tamtym dane są proroctwa jako wierzącym, a nie niewierzącym, tym zaś jako niewierzącym, a nie jako wierzącym są udzielane.
V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
R. Bogu niech będą dzięki.

R. Gwiazda, którą Mędrcy widzieli na Wschodzie, wyprzedzała ich, aż przybyli na miejsce, gdzie było Dziecię:
* A ujrzawszy ją, uradowali się radością bardzo wielką.
V. I wszedłszy w dom, znaleźli Dziecię z Maryją, Matką Jego, i upadłszy, pokłonili się Jemu.
R. A ujrzawszy ją, uradowali się radością bardzo wielką.

. Pobłogosław, ojcze.
Błogosławieństwo. Pomoc Boża niech będzie z nami zawsze. Amen.

Lekcja 8

Należy zauważyć, iż naszego Odkupiciela, gdy już był w dojrzałych latach, Apostołowie głosili poganom, a gdy jest maleńkim niemowlęciem, gwiazda poganom zwiastuje. Logiczny porządek wymagał bowiem, aby mówiącego Pana kaznodzieje głosili, a Niemowlę – nieme oznaki wskazywały. Jednakże winniśmy zwrócić uwagę, że wszystkie znaki, jakie były dane przy narodzeniu i śmierci Pana, nie skłoniły zakamieniałych serc niektórych Żydów do uznania Pana, tak jak nie skłonił ich do tego ani dar proroctwa, ani cuda.
V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
R. Bogu niech będą dzięki.

R. Mędrcy, ujrzawszy gwiazdę, uradowali się radością bardzo wielką:

* I wszedłszy w dom, znaleźli Dziecię z Maryją, Matką Jego, i upadłszy, pokłonili się Jemu: * A otworzywszy skarby swe, ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę.
V. Gwiazda, którą Mędrcy widzieli na Wschodzie, wyprzedzała ich, aż zatrzymała się nad miejscem, gdzie było Dziecię.
R. I wszedłszy w dom, znaleźli Dziecię z Maryją, Matką Jego, i upadłszy, pokłonili się Jemu:
V. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
R. A otworzywszy skarby swe, ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę.

V. Pobłogosław, ojcze.
Błogosławieństwo. Niech Król Aniołów zaprowadzi swój lud do królestwa na wysokości. Amen.

Lekcja 9

Wszystkie bowiem żywioły świadczyły, iż przybył ich Twórca. Jeśli o nich powiem według ludzkiego sposobu mówienia, to: niebiosa poznały Go jako Boga i zaraz gwiazdę wysłały. Morze Go poznało, gdyż pod Jego stopami stało się zdatne, by po nim można było chodzić. Ziemia go poznała, drżąc przy Jego śmierci. Słońce poznało, ukryło bowiem tedy promienie swego światła. Skały i mury poznały, ponieważ pokruszyły się przy Jego zgonie. Poznał Go świat podziemny, gdyż oddał tych, których trzymał jako umarłych. A jednak tego Pana, którego, jak powiedzieliśmy, wszystkie żywioły odczuwały, niewierne serca Żydów jako Boga wcale nie uznają i twardsze od skał nie chcą się skruszyć do pokuty.
V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

Módlmy się
Boże, któryś przez ukazanie się gwiazdy objawił poganom Jednorodzonnego Syna swego, spraw łaskawie, abyśmy, znając Cię już przez wiarę, mogli dojść do oglądania piękności Majestatu Twego w niebie.
Przez tegoż naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.
R. Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related